

Die Kirche wird im Visitationsberichte aus dem J.1545(str.22) nicht erwähnt. Also wird nach dem J.1545 erbaut worden.

Der dreiseitig abgeschlossene Chor, welcher in neuerer Zeit verlängert wurde, hat eine Kuppelgewölbe, die Fenster sind rechtwinklig. Das Schiff hatte früher eine Dielendecke, seit 1879 ist eingewölbt. (An das Schiff ist rechts eine Kapelle s. Luciae mit der Jahreszahl 1691 angebaut.) Der Kirche ist der Glockenturm vorgelegt.

(Die Altäre - der Hochaltar s. Viti aus der ersten Hälfte des 17. Jahrh., ebenso der Seitenaltar in der Kapelle s. Luciae. Die ehemaligen Seitenaltäre altäre s. Erasmi und s. Isidori sind in neuester Zeit abgetragen worden. Von der zwei Glockentürme wurde die grosse im Jahre 1643 und die kleine im Jahre 1630 gegossen.)

Ign. Grožen: Das Dekanat Rohitsch, 1.1889, str. 264.

(St. Veit)

Pravilno orientirana cerkev stoji na hrbtu Vinarske gore v n.v. 324 m.

Viri in literat^eura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VII, Dekanat Rohisch, Maribor 1889; Farna kronika.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, kateri je na severu prizidana precej nižja, 3/8 zaključena kapela, sledi enako visok in širok prezbiterij s poševnimi ogli, kateremu je na jugu prizidana pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe so enotna opečna, nad prezbiterijem zaključkom škrlj^ljeva, kapele in zakristije strešasta, škrlj^ljeva, zakristijska mešana z opeko, zvonikova vlomljeno piramidasta, škrlj^ljeva.

Zunanjščina: Zvonik opasuje nizek pristrešen talni zidec. Mesto fabiona ima raven napušč, sicer je nerazčlenjena. V prednji steni ima preprost pp vhod, desno njega pa v steno vklesano letnico 1619. Mesto svetlobnih lin sta v zapadni in južni steni 2 mali okrogli linici. Zvonove line so biforne in skrajno preproste

Ladja je brez zidcev. Členijo jo toskanski pilastri. V južni steni ima preprost pp portal s profilirano preklado in na vsaki strani portala 2 pp okni z maltastimi čeli in svastičnimi rozetami v temenu. Zakristija s talnim zidcem in konkavnim napuščem ima v zapadni steni pp portal s preklado, v južni pa pp okno z rozetasto konkavno mrežo.

Severna ladjina stena je bp. Kapela ima le konkaven napušč, v zapadni steni preprost pp portal ter pp okno z ost^lenjem v tej in severovzhodni steni. Prezbiterij ima pristrešen talni zidec in deloma profiliran konkaven napušč. Na oglih ga členijo pilastri. V obeh podolžnicah ima pp okni z

ostenjem ter lunetasto polje z okroglo lino v vzhodni zaključnici. Sicer je vsa zunanjščina beljena in bp.

Notranjščina: Zvonica ima kamenit tlak, 4 obstenske loke in križni obok, spremljan z bisernikom. Preprosti glavni portal je ppk in ima še originalne vratnice.

V ladji je tlak kamenit in nepravilne sestave, v prezbiteriju je dvignjen za stopnico. Zidana pevska empora počiva na 2 slopih in ravnem stropu. Na levi vodijo nanjo stopnice. Ladjo členita 2 para slopov z 2 celima in 2 polovičnima oprogama, na katerih počivajo 3 kapasti oboki. Slavolok je ppk in z bogatim zidcem, ki obteka ves prezbiterij ter ga nosijo v kotih 4 poševni pilastri. Obok je kupolast s 4 križno položenimi oprogami ter z večjim medaljonom v sredini. Medaljon je okrogle oblike.

Kapelin slavolok je ppk in preprosti. Kapelo pokriva banja s parom sosvodnic in 3-stranim zaključkom, počivajoča na 3 parih toskanskih zidcev.

Iz prezbiterija vodi na desno v zakristijo profiliran, ušasast, pp portal s profilirano preklado in gredo, okrašeno z monogramom IHS v okroglem v enu in letnico 1739. Zakristija ima kamenit tlak in križni obok.

Vsa notranjščina je beljena, odnosno rahlo krem tonirana.

Oprava: Glavni oltar ima prizmatično, leseno obito menzo, novejši pust tabernakelj, predelo, ki stopa po dvakrat volutasto naprej (zunanji konsoli sta poševno izdelani), ob straneh pa se širi še s pomočjo dveh polžastih volutastih konsol. Ploščati nastavek nosijo 4 gladki stebri, greda z 2 sedečima puttoma, nato atika s parom stebrov, ravno golšasto gredo in a kantastimi ušesi. V osrednji ppk niši je kip Vida v kotljub strani med stebroma stojita na piščalastih segmentnih konsolah in s školjkastima zaključkoma Peter in Pavel, na zunajih konsolah pa Marko in Matevž. V atiki je v

osrednji ppk niši Erazem, ob straneh 2 opatice brez atiribu ov. Oltar je lep primer zlatega oltarja, toda neokusno in pusto prepleskan. Po stilu sodeč je oltar iz konca 17. stol., ker se pri njem že uveljavlja akant, hrustančevje pa se še komaj čuti.

Oltar v kapeli je posvečen Luciji. Je preprsti primer podeželskega zlatega oltarja iz l. 1691. Ima prizmatično, z lesom obito menzo, predella stopa dvakrat v prostor, kjer je okrašena z angelskima glavicama ter s prekrižanimi perutmi, na straneh pa se razvija v obliki volut, katerih zaključka tvorita angelski glavi. Osrednje polje in tudi sicer jo krasi akant. Ploščat nastavek nestia par gladkih in par uvitih stebrov ter ravno golšasto ogredje.

Atika je v bistvu le pps okvir. V osrednji niši je Lucija, ob strani Agata in mučenica s knjigo, v atiki v niši Marija z otrokom na polmesecu, ob straneh Apolonija in Cecilija, na ogredju sedita 2 putta. Oltar je neokusno polihromiran, gladke in uvite stebre nastavka ovija akantus.

Prižnica: Je $5/8$ z volutami in stebri na oglih ter Kristom in 4 evangeliisti pred ppk polji, stoječimi na $5/8$ ploščah, katere nosijo pokonci stoječi akantovi listi. Baldahin obdaja golšasto ogredje, okrašeno z akantovimi listi, na vrhu volutastega nastavka pa stoji sv. Pavel. Prižnica je preprosto baročno delo iz 1. pol. 18. stol.

Orglje: so velike, toda poljmljene. Omara je bila čeden baročem izdelek iz sredine, ali 2. pol. 18. stol. z bogato akantovo in školjkasto ornamentiko. Rastia jo 2 cvetni vazi z letnico 1760.

Zakristijska omara je polomljeno baročno delo, ki je nastalo proti sredini 18. stol. Je marmorirana.

Zakristijske vratnice so baročne iz ca 1740.

Oprema: Od nje je omeniti samo misala iz let 1671 in 1694.

Zvonik: Je brez zvonov.

Podstrešje: Oboki so opečni. Ko so ladjo l. 1879. obokali, so jo dvignili, kar dokazuje sled prvotne strehe, ki je ca 1 m pod sedanje. Kapela in zakristija sta prizidka.

Resume: Ladja, prezbitერიj in zvonik so iz l. 1619, kapela je bila prizidana ca 1690, zakristija pa l. 1739. Ko so ladjo in prezbitერიj l. 1879. obokali, so jo dvignili za ca 1 m. Zadnjič je bila obnovljena l. 1908. ko ji je bil stolp nekoliko znižan. Leta 1914. je dobila novo ostrešje.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo:

Oprema:

J. Curk: Celjska topografija (Šenetjur), rkp, str.144, 144', zapiski 1960